

Combatre la crisi climàtica des de les arts escèniques i la música /NOU

Publicat per [Interacció](#) [1] el 06/09/2021 - 10:00 | Última modificació: 10/04/2026 - 08:59

La sostenibilitat obliga a repensar no només què fem, sinó també com ho produïm i ho fem circular

La crisi climàtica ja no interpel·la només els discursos culturals, sinó també les seves condicions materials. Com es produeix una obra, com es mou, amb quins recursos tècnics circula i quines infraestructures necessita són qüestions que formen part, cada cop més, del debat sobre sostenibilitat. En aquest context, dues publicacions recents, una centrada en les arts escèniques i una altra en la música, aporten eines i preguntes útils per començar a abordar aquesta transició des dels sectors culturals.

En el cas de les arts escèniques, la xarxa internacional IETM ha publicat *Climate Action And The Performing Arts*, un informe que recull experiències, eines i reflexions per avançar cap a formes de producció més ecològiques. El document posa el focus en una qüestió central: la sostenibilitat no es juga només en el missatge de les obres, sinó també en la seva logística. En un sector fortament marcat per les gires, sovint internacionals, això obliga a revisar hàbits molt arrelats. Entre les pràctiques que s'hi destaquen hi ha la necessitat de concebre peces que es puguin reproduir o instal·lar amb més facilitat, aprofitar els equips tècnics disponibles als espais d'exhibició i reduir, sempre que sigui possible, el volum de personal i desplaçaments associats a cada producció.

Aquesta mirada és especialment rellevant perquè desplaça el debat d'una idea abstracta de "cultura sostenible" cap a una qüestió molt més concreta: fins a quin punt el sector està disposat a revisar el seu model de circulació. Produir millor, en aquest cas, també vol dir moure's d'una altra manera.

L'informe també obre un altre front de debat que sovint es presenta com a solució fàcil: la digitalització. L'ús de formats en línia, enregistraments de qualitat o experiències visuals i sonores en 3D pot obrir alternatives interessants, però el document recorda que aquest camí també planteja preguntes incòmodes. A quins públics s'adrecen realment aquestes propostes? Qui en pot quedar fora? I quin marge té el sector cultural per participar en la configuració de les tecnologies que adopta? La qüestió no és només si la digitalització pot reduir determinats impactes, sinó també si ho fa sense generar noves desigualtats o dependències.

Des del camp de la música, la reflexió pren una altra escala, més propera a la construcció d'un marc compartit. La nova organització internacional Center for Music Ecosystems ha presentat *Your Guide to Music and the SDGs*, una guia que vol ajudar el sector a aterrar els Objectius de Desenvolupament Sostenible en la seva pràctica. El document relaciona cadascun dels 17 ODS amb la música, proposa accions concretes, ofereix orientació i exemples pràctics, i identifica les metes que es podrien activar des d'aquest àmbit. La proposta, per tant, no es limita a reduir impactes puntuals, sinó que planteja la música com a agent actiu dins els reptes globals fixats per a 2030.

Aquí el moviment és significatiu. Si l'informe sobre arts escèniques se centra sobretot en pràctiques i processos de producció, la guia del sector musical amplia el focus i situa la transició ecològica també en el terreny de l'estratègia i de la governança. No es tracta només de què poden fer artistes, companyies o promotors, sinó també de quin paper han d'assumir governs, institucions i organitzacions a l'hora d'incorporar criteris sostenibles de manera estructural. No és casual que el document es tanqui amb un decàleg d'accions clau adreçades precisament a aquests actors.

Llegides plegades, aquestes dues publicacions apunten cap a una mateixa idea de fons: la transició ecològica en cultura no es resoldrà només amb declaracions de compromís ni amb petites correccions tècniques. El que hi ha en joc és una revisió més profunda de les formes de producció, circulació i decisió que durant anys s'han considerat normals. I és aquí on el debat es torna realment interessant: quan la sostenibilitat deixa de ser un complement i comença a actuar com un criteri que obliga a repensar el funcionament mateix dels sectors culturals.

Teatre Kursaal de Manresa

Skolczylas, N. (2021). [Climate Action And The Performing Arts](#) [2]. International Network For Contemporary Performing Arts. ietm.org [3]

Center for Music Ecosystems (2021). [Your Guide to Music and the SDGs](#) [4]. centerformusicecosystems.com/sdgs [5]

Categories: Manual, guia

Categories: Informes i documents

Etiquetes: cultura i sostenibilitat

Etiquetes: polítiques culturals

Etiquetes: gestió cultural

Etiquetes: sectors culturals i creatius

- [6]

URL d'origen: <https://interaccio.diba.cat/news/2021/09/crisiclimatica>

Enllaços:

[1] <https://interaccio.diba.cat/members/interaccio>

[2] https://interaccio.diba.cat/sites/interaccio.diba.cat/files/ietm_report_galway_satellite.pdf

[3] <https://www.ietm.org/en/resources/reports/climate-action-and-the-performing-arts>

[4] <https://interaccio.diba.cat/sites/interaccio.diba.cat/files/yourguidetomusicandthesdgs.pdf>

[5] <https://www.centerformusicecosystems.com/sdgs>

[6] <https://interaccio.diba.cat/node/8715>